

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum Concionum

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Pars Prima. Interrogavit eum unus ex eis legis Doctor tentans eum, &c.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

hantium superesse credentes, ad pacem omnia obsequia compulerunt.

Resistente Frontino: Epaminondas, ut militatissimam, & certos de victoria redderet, omnia stratas Deorum noctu clam armavit, & de illis vocis voce Deos pro iis arma sumptis, proclamari fecit. Et quando unquam Graeci subjugaverunt Trojam, nisi per alturum Simonem, & per stragem equi milites occultatis inibi: adhibuit.

1. Sed quid dicemus de stratagematibus non ingenuis, & laude dignis, sed malitiosis, & vituperandis, mane Pharisaei Salvatorem aggressi sunt, ut eum inexpugnabilem ejus sanctitatis demolirentur? nunc plena manu eum invadebant, jam vigili oculo eum observabant: Nunc ista nunc illi enim tentant, & quia rationibus eum capere, & tenere non possunt, frequentem congressum eum morere, & fatigare conantur.

Eum interrogant, non ut veritatem indagent, sed si succedat, ut alit eum velut imprudentem noceant: Omnes subjungit idem Eusebius, eum tenent, & omnes eum Magistrum vocant, non tamen quasi a magistro veritatem volunt scire, sed potius, si fieri possit, eum quasi incautum in aliquo sermone capere desiderant. Et ut ait Chrysostomus unus tantum loquitur: *Vi si quis vice, omnes videntur ructores, si autem victus fuerit, vel solus videatur confusus. Magistrum vocat omnes non vult esse Discipulum.* O vitiosa stratagemata intendit nocere. Tentant enim sed hoc vult medicare bonitate: Quod est mandatum magnum in lege simplicissimum, concludit Chrysostomus, interrogat, sed malignissimum insidiat. Sed quae hoc admiramini? Non epiphetas est malorum pravorum conceptus stratagemate virtutis, & sanctitatis expolire, ut praesenti discuti audietis. Traque favore silentii, & attentionis mihi factus, & ordior.

PARS PRIMA

Interrogavit enim unus ex eis legis Doctorem veniensimum, &c.

Christus Sacerdos suo responso, & doctrina confuderat, & convicerat, & quia ei responderi non poterant, nec in venire alia sophismata, Pharisaei novis cavillationibus, Non deinde quibus sed et conandi & experienti eum sunt aggressi. Pueros in hoc imitari sunt, quorum mos est tale meo beato Simone a Cassia, cum desce-

rint in lucta, reintegrare luctamen. Et juxta Jansenium de primo praeccepto legis eum interrogant, plurimos in hoc habuerunt antecessores, qui ut intento stuantur, & proprium interesse obtineant: pallio religiositatis se vestiant. Supra fundamentum virtutis fabricam malitiae erigunt, instrumentis sanctitatis machinas pravorum conceptum fabricant. Viam bonitatis ineunt, ut pravum suum intentum assequantur, sancti evadunt, ut tantum gratiam eorum, a quibus favores sperant, veniant. Et ut dicit superdictus Beatus. *Ad eximitatem virtutis, verbis jam transisse videntur, protologica de illis loquentes, conferentes, & dissimulantes, & arguere de scripturis sacris adferunt, & sunt ab illis omnibus alieni, longe facti animo, atque scientia, moribus quoque ab his, quae scire fingunt, observareque praetendunt, & cum videntur apicem attingisse, nondum adorsum sunt: prout iste teniator, qui minorum mandatorum pravariator existens, posse de primario presumebat.*

4. Ita sunt mali, ut praeterea pietatis sibi licitam faciant omnem impietatem, & ut dicit nos- ter Joannes de la Hay. *Subiecti boni suas fraudes moluntur.* Cum dulcedine amatorem insulant, benevolentia offendunt, beneficia absunt, amore odio habent, defensione offendunt, oculis produnt.

— [Proterva sunt inimici semper oculos. — Acerba, sic non verba, blanda, sed iure.]

Per risum tibi lacrimas eliquant, per honorem te defamant, per luxuriam te affigunt, ostendunt tibi panem, dum tibi lapidem dare volunt. *Alteram manus sper lapidem, panem offert altera. Tibi offerunt electuaria, dum virus porrigere volunt, juxta illud Poetae.*

Impia sub dulci melle venena latent. Dum te volunt laqueis innodare proditio- num, verborum melos te alliciunt, velut ille Auceps, de quo Cato.

Fistula dulce canit, volucrum dum decipit Auceps.

Inviant ad recreationes, dum in tuam ne- cem conspirant. Ut commune illud adagium verificatum videatur.

Chiri fa quel obo non l' suez. Osha traaito, o pur traditi vulo.

B. Simon. ubi supra.

Joan. Hay. Tom. 2. Gen in 1 tab. Dom. 27.

Nicol. Reusner. class. 1. Symbol. 44 f. 16 r.

Plaut. in Aulularis.

Ovidius.

Cato.

Quod

Quod sic latine reddo: *Quid tibi exhibet in soluta, vel te prodidit, vel proderet vult.*

Gen. c. 4
Sep. & D.
Ambros.

5. Cain Abelem fratrem ut secum ad campum egredere, animum oblectaturus vitore herbarum invitavit. Egrediamur foras, septuaginta legunt: *Transeat in campum.* Græcus substituit: *in agrum.* Ac si dixisset, charissime frater, mecum ad gradum veni, mea prædia tibi ostendere volo. Cupio, ut delecteris floribus, aua suavi, viriditate agrorum, quæ cor recreat, mentem reficit, spiritus refoverat. Audite Cy- rillum Alexandrinum: *Audis? quo pacto vocarit in agrum. ut spectator sua diligentia, cultura que esset, ut pulcherrima florum varietate oculos pasceret.* Sed facta quantum dissonant à verbis! infidiosè eum invadit, & felle nodosa armatus occidit, *Conjuravit adversus fratrem suum, & in Alcai impietatis innocentem fratrem victimam morti offert.* Peterius aliorum opinionem adducens sic concludit. *Alii putant eum blandè & amanter locutum cum Abel, dissimulando oti- um, quod pectore gerebat; quo facilius eum quo vellet adduceret, incautumque opprimeret.*

S. Cyril.
Alex. l. 1.
Glash.

Peterius
lib. 7. in
Gen. 10. 2.
fol. 732.
lib. A.

8. Jacob è Melopotamia lates paternos re- peteas, cum tota familia sua in Socoth terra m- deliciosissimam, & saluberrimam pervenit. Dina filia Lia puella venustissima curiositate ducta, vestes, quas puellæ illius regionis gestarent vide- re voluit, Domo ergo exiit, & animi oblectan- di causa dum extravagaretur, fuit conspecta à Principis Sichen filio Hemor, qui Dinæ amore captus eam rapuit, hunc lapsum filii Jacob in- tellexerunt, & injuriam sibi maximam utroga- tam censuerunt, hinc le ulcisci, & vindicare cum damno transgressorum decreverunt, *Audite, quod acciderat, irati sunt valde, eo quod fratrem rem operatus esset Israel, & violata filia Jacob rem illicitam perperasset.* Providens Hemor sibi peiora ex hoc obventura, filios Jacob quaesivit, eosque verbis & factis pacare studet, declarans se contentum, ut Sichen eam duceret in uxorem, & sic affinitatem contraherent, *Dare e- am illi uxorem, & jungamus vicissim connubia.* Præterea dedit illis, ut dicere soleamus, *ebariam blancam, ut proponerent quæcunque placerent, se in omnibus is condescensurum: Quæcunque statueritis dabo vobis, augete dotem, muneræ po- stulate.* Sed audite, quidam proposuerint: *Respondendum filii Jacob: non possumus facere, nec dare sororem nostram homini in circumspecto, circum- cidatur in vobis omne masculini sexus.* Hic quæ- ro qua de causa à Rege Hemor, & Principe Si-

Gen. c. 34

chen petierint ut circumciderentur. Forsitan eos ad veram religionem perducerent cogunt, inquit Ablucensis: hæc propositio fuit illage- ma, ut injuriam illatam conciliari possent: Hinc, ait Scriptura. *Respondendum filii Jacob in dolo, Con- sultarunt, quid actu opus esset ad injuriam vin- dicandam; eos vi invadere tem distulit putan- bant, quia habebantur suspecti, & hostes. Nal- lum aliud esse medium concluderunt, quam is suadere, ut abnegato paganismi nostram reli- gionem amplectantur, & circumciderentur, & hoc factò, nos cum is cogitationem contrahere velle, sic omnem suspensionem tollentes, & liberè nobiscum conversabuntur, adeoque levi negotio injuriam nobis illatam nec eorum vin- dicare poterimus. Quis hie dolum horum adolecentium non videat perfidiam à circum- ligionis, scilicet circumcisionem, ut hoc eis eos facili negotio jugulare possint. Abulensis horum actum præ omnibus optime perspicit: *Recedentes ad modicum spatium (nomen filii Ja- cob) inter se consilio habito, illam fraudem machi- nati sunt. Dolor magnus & rabies morabat eis ad istam fraudem, cum aliter se vindicare non pos- sent.**

chen petierint ut circumciderentur. Forsitan eos ad veram religionem perducerent cogunt, inquit Ablucensis: hæc propositio fuit illage- ma, ut injuriam illatam conciliari possent: Hinc, ait Scriptura. Respondendum filii Jacob in dolo, Consultarunt, quid actu opus esset ad injuriam vin- dicandam; eos vi invadere tem distulit putan- bant, quia habebantur suspecti, & hostes. Nal- lum aliud esse medium concluderunt, quam is suadere, ut abnegato paganismi nostram reli- gionem amplectantur, & circumciderentur, & hoc factò, nos cum is cogitationem contrahere velle, sic omnem suspensionem tollentes, & liberè nobiscum conversabuntur, adeoque levi negotio injuriam nobis illatam nec eorum vin- dicare poterimus. Quis hie dolum horum adolecentium non videat perfidiam à circum- ligionis, scilicet circumcisionem, ut hoc eis eos facili negotio jugulare possint. Abulensis horum actum præ omnibus optime perspicit: Recedentes ad modicum spatium (nomen filii Ja- cob) inter se consilio habito, illam fraudem machi- nati sunt. Dolor magnus & rabies morabat eis ad istam fraudem, cum aliter se vindicare non pos- sent.

Sed in quo consistebat hæc fraus? quæ fuit hoc stratagemata? doctissimus Tostatus loquitur: *Dolus erat in hoc, quia isti non proponunt circumcisionem quasi zelatores vestros, ut quædam videtur attrahere Sichimiti ad Dei cultum, sed ut eos occiderent. & proponerent bonum ad malum inten- sionem.* Hujus etiam opinionis fuit R. operus Abbas: *Dolus in eo exiit, quod Janita, & verba locuti sunt, non ut profectus ad salutem facerent, sed ut securos, & imparatos levius occiderent.*

7. Alia ponderatione volo ut obdervemus filios Jacob. Sacre textus loquens de Joseph, dicit eos ab illo apud patrem de scelere gravissimo infimularos, *Accusavit fratrem apud patrem crimine pessimo.* Verum alii sunt contrarie o- pinionis, nempe Josephum à fratribus inno- center accusatum, sic septuaginta. Detulerunt autem Joseph crimine malo ad Itæam patrem ip- sium. Isidor. *Peleusiora: Factum est ut pessimum in eum vituperationem commentis sui Chrylo- stomus, detulerunt Joseph de crimine pessimo: Quænam ex his opinionibus sit probabilis, ex- minare nolo, sed supposito quod fratres inno- center accusaverint Josephum, causam inquæ- re nolo. Videbant fratres Josephum præ cen- tibus in vultibus patris hæretæ, Israel autem*

Abiebat Joseph super omnes filios suos. Ut eum gratia patri privarent, & ipsi amorem patris haberent patri quaerentes, & sub specie sanctitatis, de re religionis Josephum inculpauerunt, quasi Deum isonoraret. ejus praecepta violando, spectaret illud, quod Deus Noe egresso ab arca dicit. *Tantum olera vineam tradidi vobis, prater hoc, quod carnem cum sanguine comedetis.* Quis itaque fraudulenter honorem divinum allegant, ut infamem Josephum, ut faceret peccatorum conceptum allequantur, afficiantur per scalam virtutum, & ut ait Richardus, to officio religionis fabricantur instrumenta quibus nocent fieri. *Cum mala sit omnis malitiam, pessima tamen est hujusmodi mala factus, qui sub specie sanctitatis sua exercet injuriam, facit enim quando se in proximum ex vitio invidiosus, vel deinde invidia, fingit sibi cogitatio, quod faciat illud pro zelo justitiae.*

8. Observabile inquam modum, quo Laban cum Jacob egisset, dum ob membra & rum litigantem Jacob servituti haec mercedem debitam urgebat. *Da mihi uxorem, & liberos meos, pro modis servos tibi, ut absam, tu nosti servitutum, qua servos tibi.* Laban, qui nihil minus quam Jacobum remanenti cogitabat, Audire quale modum adhibuit: *Ego inveni gratiam in conspectu tuo experimento dicit, qua benedixit mihi Deus propter te.* Hunc modum loquendi admittit. Et idololatra, & nunc Deum verum suum agnoscit esse benefactorem quando incepti esse veteris adorator nostri Dei? Deum voluit cretum venite Jacob, ne e bursa nummos extraheret, & mercedem solveret habitu religionis, & sanctitatis se velle. *Forma quidem verborum, ait Lippo manentis, pietatem praesentium, reverentiam proprio commodo profertur, suas cupiens magis divitias negari.* Et quidam moderato s. subjungit: *Pietatem ob servat, non quia prius est, sed ut hoc praetextu, & simulatione sua conjurat, silitur.*

9. Rex Achab, ut post audientias praestitas animam ob curas regni gravatam sublevaret, & consilii regio ad fenestram accessit. Ex illa vineam Naboth Jezrahelitarum in colle quodam non procul a palatio sitam conspexit. Pacuit ei non solum ob situm, & vicinitatem, sed etiam quia erat oppime cula & sepibus cincta, ne ferre illam ingredi possent. Accessit Naboth, eamque postulat, ei pecuniam ejus valorem ita quantum meliorem vineam le daturum spondens. *Da mihi vineam tuam, dabo tibi pro ea vineam meliorem: aut si commodius tibi putas argentipre-*

tium quanto digna est. Verum Naboth absolute ei denegavit vineam, allegans a parentibus se illam hereditasse, nec ullatenus se illa posse privati. *Propterea sit mihi Dominus, non dabo hereditatem patrum meorum tibi.* Ad hanc repulsam, ita Rex Samariae fuit turbatus, & tantum se ex hoc demonstravit sensisse dolorem, ut ab eo discessit, digitos momoideret, pedibus saltatis, & maxime pete afflicto, in lectum se conjecit. Imo cholera appetitum illi surripuit, & integro die impraefus mansit: Regina Jezabel eum visitat, & causam doloris inquit; audiens vero a Naboth sibi responsum: *Non dabo tibi vineam meam, statim subjuxit, ne se affligeret, sed mentis affligeret se ipsam in id ituram, ut vineam accipiat: & Naboth praeterea ob vineam negatam; Surge, & comede, & a quo animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth.* Nunc audire quale stratagemata adhibeat. Conclave suum intravit, & literas ad primates omnes civitatis hujus tenoris dedit: *Prædicate jejunium;* Sed cur indicit jejunium, dum vulgasset vineam Naboth: sacra Scriptura id expresse declarat: *Sedere facite Naboth inter primos populi, & submitte duos viros filios Bel ad contra eum, & solum testimonium dicant: Benedixit Deum, & regem, & ducite eum, & lapidate, si que moriatur.* O impiam mulierem: ut innocenter occidat, vineamque ei adimat, indicit jejunium, opus pium adhibens, ut suas nequitias, furtum nempe, & homicidium compleat: sic testatur Ponterradiensis: *Jejunii religionem praedicans, ut justis sanguinem fundant.* Et Rupertus Abbas id confirmat: *Quantum fuit in caelo spe. Faculum, dum tam crudelem cruorem sitiendo calidi simulatores praedicaent jejunium?*

10. Hoc sensu Salvatore dixisse credo: *Va cum benedixerint vobis homines, sed quis a benedictionibus hominum sibi unquam imaginatus fuisset, fatalia infortunia & calamitates gravissimas orti, quia imo imprecationes solent esse instrumenta, quibus mala in officina furoris fabricantur.* Christus dicere voluit, dum audis, te ab impio laudari, celebrari, benedici, va tibi, nam insidias, ignominias, damna tibi stant: cave tibi, quia sunt cometae, mala auguria, quae tuam ruinam, tuaque praecipitia praediciunt: *Plane ostentatio malum omen est, immodica enim virtutis praedictio, certa est vitii praesagium: Probitatis laus, augurium improbitatis est, dicit cap. 11. v. 5. s. virtutes praedicas, aut veras mentitur.*

Didac. Baer. som. 3. lib. 14. cap. 14. s. 3. Rupert. Abbas apud eundem ibid. Matth. Didac. Celada com. in Is. 11. v. 5. s. 9. n. 58.

Abiebat Joseph super omnes filios suos.

17. Id ex scriptura probemus. Rex Saul dire agitabatur a furis infernalibus, demon ita eum torquebat, ut somnum ex corde ejus prosciperet, ita ut nec diu, nec noctu quietem haberet, suam fuit ipsi, ut Citharædum adficeret, qui fides digito petentans melos formaret, sine dubio ipsum solamen accepturum: *Ubeat Dominus nosse, & serui tui, qui coram te sunt, quantent hominem scientem psallere citharâ, ut quando arripuerit te spiritus Domini malus, psallat manu sua & levius seras.*

1. Reg. 9. 16.

Placuit regi consilium, & expertissimum musicum vocari fecit. Quidam aulicus Davidem proposuit, & cum non solum peritum Citharædum, sed & juvenem omnibus virtutibus exculturum, formosum, robustum, generosum, in bello fortunatum, in consiliis prudentem, in actionibus providum, eloquio facundum; aspectu gratiosum, modestum, moderatum, adolescentem piæ & Deum timentem prædicavit, verbosum eum maxime laudavit, ejusque doctores celebravit. *Et respondens unus de pueris ait, ecce vidi filium Isai Bethleemitem scientem psallere, & fortissimum robore, & virum bellicosum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum, & Dominus est cum eo;* Subintat hic Rupertus Abbas, & quoniam hic fecit aulicus tam bene Davidi affectus, ut tot laudibus eum affecterit, interrogat, Sine dubio fuerit amicus ejus intimus, falleris, hostis ejus fuit capitalissimus, & maximus inimicus. Doeg Idumæus sciebat, à Saule homines virtuosos magis quam mortem in abominatione haberi. Rege ergo sic inclinato Davidem laudavit, ut ei noceret, omnia ergo encomia in Davidem collata fuerunt incentiva furoris, & media, quibus protervus Saul incitaretur ad Davidem odio habendum, & occidendum, uti etiam fuisset actum, si David non declinasset ictum, quando? *Nisus est Saul confingere David lancea in pariete. O altitum Doeg! ô fraudolentum Idumæum? Va cum benedixerint vobis homines. Media quærent ut te exalcent, sed eo sine ut præceperas, te laudant, verum ut te trucident, prædicant tuas virtutes, sed ut mortem machinentur. Bonum volunt esse tibi instrumentum mali. Audite Rupertum:*

1. Reg. 9. 19.

Rupertus Abbas lib. in odium ipsius dixisse dicitur, quia volebat inimicitia causa & invidia irrore, ut ad Saul veniret, quatenus ibi qualibet occasione neceretur.

12. David quam exitiosus fuerit talium hostis, ex his ejus verbis deduci potest. *Ferant confusum confusionem suam, qui dicunt mihi euge, euge.*

In roborem, & confusionem dentur, quimili obvi: facti humanissime me salutar, & honorum vanum exhibent, dicendo: *Euge, euge, sed quid? forsan ô terrarum caput, age fers subditis tibi debitam reverentiam secundum beneplacitum tuum præstanti.* Divus Hieronymus ex Hebræo: *Qui dicunt mihi vobis. Euge acceptum in bonam partem, vobis in malam partem. Hinc oblati Judæi in Calvaria monte Crucifixum videntes, & convitantes dicebant: Vobis quid sitis templum DEI. Regius Prophecia Davidem dicere voluit: scelus enormis in regno meo non habeo, nec inventio, quam comiter aliquem salutare, & adhibere verbum euge, ut homo virtutibus vituperis vobis diffametur. Hos nunquam bono oculo vultus mei notabo: *convertantur vultus sui, & referant confusionem suam.**

13. Sed David hunc a se outrii serpentes in liuu, & hostem in domo ignorabat. Absolutus ejus filius in hac pollicita detestabili expertissimus erat. Sub specie zelus, sanctitatis, & præteritæ justitiæ integritatis, quoties non stultit subornare populum, ut in partem suam insurgeret, ipsique rebellaret? Ad portam palatii heredit, & omnes quotquot intrabant audientiam apud Regem sollicitatur advocabat, & quid negotii haberent, interrogabat, eos amplectebatur, osculabatur, supplices libellos ex manu extorquebat, accipiens postulationes eorum esse honestas & iustas, nec repellere posse. *Videntur mihi feroces tibi homines, & honesti. Sed Regem habemus, curiam ecclesie filium pudet, tam patens est in concedendis gratiis, & negligens in expediendis supplicibus, ut verarum ne sitis frustra laboraturus, in audientia postulantia, & etiam postea ad vestrum memoriam responsi nihil habituri. Ad viscera ulque hanc me affligit, & cum sit satis peccatrix, & terrenus, hoc emendare non possum, & quod peccatum Non est, qui te audiat, confusurus à Rego. Justitia exulavit, & regimen pro hominibus non videtur esse. O vos scilicet, si in mea potestate essent, neminem inconsolatum dimitterem. Mundo ostenderem in juvene vigere prudentiam senilem. Sufficit, scio quid dicam; rogate Deum quia vestra interest, non me: *quid me curat? stinat judicem super terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, & iuste judicem? Hic quid dicitis N. qui non cognosceret Absolutem, nonne eum amat? Ille, qui non penetraret ejus stratagemata, nonne eum zelare justitiam dicebat? Sed quis nescit, eum sub his prætextibus proprium spectare commodum? Rectitudinem justitiam**

sub pretextu charitatis, & elemosynæ partem nummorum illorum ex unguento vendito acquisitorum suffragari voluisse. Charitatem erga pauperes voluit sibi esse medium, quo sua furtiva exequeretur. En verba Sancti. *Ludas enim, licet studio fratris, & odio Salvatoris, sub pretextu pietatis tamen illa ipsa fallacia verba deprompsit: Irreligiosus nimium crimen proprium, sub specie religionis, dum tegere conatur, expressit.*

D. Gaud. Brix. 13.

17. Quæro vos fas mihi sit vestra venia hoc mane relicti scripturis sacris historias profanas adducere. Nota est historia, quam refert Titus Livius. Romulus post ædificatam à se urbem Romam plures ad Sabinos legatos destinavit, ut puellas Sabinenses Romanis matrimonio jungerent, Sæpè reuertunt Sabin, ut Romanorum imperium deficientibus Puellis periret. Male hoc habuit Romulum; Sed audite, quo stratagemate sit usus, Quadam die solemnissimam festam, inuitatis puellis Sabinensibus in honorem Neptunus instituit, Puellæ lobatissimè comparuerunt, verum, dum maxime solemnifarent Romani iubente Romulo virgines Sabinenses raperunt: Ludos ex industriâ parat Neptuno equestri solemniter. Inuentus Romana ad rapendas virgines discurret. Romulus itaque nullum medium aptius ad rapendas virgines putavit, quam celebrationem religiosam festi Neptuno Deo maris consecrari. O quot carnales, & mundani Ecclesiasticas, in quibus agitur aliquod festum, non ex devotione, non ut in dulgentias lucentur, non ut veniam peccatorum suorum obtineant, sed ut tractare possint de illicitis loco sacro & honori Dei, atque proximis repugnantibus, frequentari? Et revera meo iudicio homines nullum crimen committere possunt, nisi mediante virtute. Hinc dicebat Salustius, de conjuratione Catilinar. *oration. Casaris folio trigesimo septimo. Omnia mala ex bonis initiis orta sunt. Ut pessimos conceptus exquantur, principia optima & præcipua ex armamentario virtutum accipiunt.*

Tit. Liv. 11. fol. 3. L.A.B.C.

18. Nolo id hic omittere nec præterire, quod de Dionysio Tyranno Syracusano narrat Victorinus Strigelius his verbis: *Dionysius cum pecuniâ in lib. 11. egeret, nec aliter eam comparare posset, sicut hist. iustis. imaginem somni à Cerere oblatum, qua jubebat ornatus solenni die convenire in templo Cereris, ut vota ibi facerent. Cum autem partim religione, partim mandato tyranniper mota in templum convulsissent, dedit mandatum militibus, ut gregem mæronarum & virginum spoliarent ornatu muliebri.*

Vit. Strig. in lib. 11. egeret, nec aliter eam comparare posset, sicut hist. iustis. imaginem somni à Cerere oblatum, qua jubebat ornatus solenni die convenire in templo Cereris, ut vota ibi facerent. Cum autem partim religione, partim mandato tyranniper mota in templum convulsissent, dedit mandatum militibus, ut gregem mæronarum & virginum spoliarent ornatu muliebri.

An stratagemata pejus poterat inveniri? Sed quid dicemus de impiis impostoribus Pharisæis, qui cum Christo Redemptore nostro ab cursus sanctos formant. *magister, quod dicit mandatum magnum in te, et non alia de causa, nisi ut occasionem habeat Christum culpandis illorum conceptus perierunt, & stratagemata evaserunt, fictiones eorum abierunt in fumos, & ut dicitur in communi proverbio, vel ut proximum diffament. Vitium est pessimum, quod reperitur vel ob proprium interesse, vel ut proximum diffament. Vitium est pessimum, quod reperitur vel inveniri potest, & omnes, præsertim hominem Christianum dedecet, qui Deum, & proximum amare & diligere juxta illam sententiam CHRISTI: *Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum sicut te ipsum.* Christianus debet agere sincere, & non subdole, sic Christianus erunt irreprehensibiles. Scio me loqui cum intelligentibus, hæc dicta sufficiant, & quiesco.*

ALTERA PARS.

DUM impius sub pallio sanctitatis non condequuntur suos malos conceptus, conjuguntur, & in vicem coadunantur contra justum, ut ei vel in vita, vel in fama nocent. Magis participat de essentia Diaboli quam hominis, Hujus facies erant Saducei, & Pharisei ideo inter se non, sed Christo adversi. Audiamus Hosteniæ. *Pharisæi & Saducei perperuo inter se pugnant, ut per nullo consentientes, præterquam in odendo, & persequendo Christum. Hic enim peculiaris est sectarum genus, ut inter se perperuo discordant, & contra autem similiter adversantur Christo, & contra ipsam sponsam oppugnant. Ideo scribit sanctus Mathæus eos convenisse in unum; Convenerunt in unum. Omnes contra justum in unum conspirant. Sic Dionysius Carthusianus: *Convenerunt in unum inter se conquecentes quid Christo præpararent; & per quem modum procederent, & adversa vererent, ut cum multitudine magna acciderent quatenus Christum timore conquecerent. Veniunt enim, ut multitudine vincerent, quam ratione superare non poterant.**

19. In Ægypto debebat filii Jacobi, cum plurimis ejus posteris numero ferre septingentis, qui cum Jacobo volente videre Joseph ante mortem suam in Ægyptum profecti sunt, eandem, & videbo illum aut equam moriar, & scilicet facit textus, Hebræos ad Ægyptum valde male fuisse habitos, Oderant filios Israël Ægyptum, sed cur?